

De Verrijzenis van de Heer is onze hoop

"Sinds dit begin van de Paasdag heeft een nieuwe lente van hoop de wereld vervuld. Vanaf die dag is onze verrijzenis begonnen, want Pasen gaat niet alleen over één moment in de geschiedenis, maar het begin van een nieuw bestaan," aldus paus Benedictus XVI in zijn toespraak Urbi et Orbi.

17-4-2009

Dierbare broeders en zusters uit Rome en de gehele wereld!

1. Vanuit de grond van mijn hart wens ik jullie allen een gezegend Pasen met de woorden van de heilige Augustinus: "*Resurrectio Domini, spes nostra* - De Verrijzenis van de Heer is onze hoop" (H. Augustinus, *Sermones*, 261, 1). Met deze woorden legt deze grote Bisschop aan zijn gelovigen uit, dat Jezus voor ons is opgestaan, opdat wij, hoewel we sterfelijk zijn, niet hoeven te wanhopen bij de gedachte dat met de dood het leven ten einde zou zijn; Christus is verrezen, om ons hoop te geven. (vgl. H. Augustinus, *Sermones*. 261, 1)

2. Een van de vragen die de mensen tegenwoordig bezig houdt is juist deze: wat is er na de dood? Het Hoogfeest van vandaag maakt het ons mogelijk om het antwoord te geven op dit raadsel, dat de dood niet het laatste woord heeft, want uiteindelijk is het leven dat overwint. Deze overtuiging is niet enkel het

gevolg van nadenken, maar gebaseerd op een historisch geloofsfeit: Jezus Christus die gekruisigd en begraven werd, is met Zijn verheerlijkt lichaam verrezen. Jezus is verrezen opdat ook zij, wanneer wij in Hem geloven, eeuwig leven zullen hebben. Deze verkondiging is de kern van de evangelische boodschap. Zoals de heilige Paulus ook nadrukkelijk zegt: "En als Christus niet is opgestaan, dan is onze prediking zonder inhoud en uw geloof leeg." En hij voegt eraan toe: "Indien wij enkel voor dit leven onze hoop op Christus hebben gevestigd, zijn wij het meest van alle mensen te beklagen." (1 Kor. 15, 14.19). Sinds dit begin van de Paasdag heeft een nieuwe lente van hoop de wereld vervuld. Vanaf die dag is onze verrijzenis begonnen, want Pasen gaat niet alleen over één moment in de geschiedenis, maar het begin van een nieuw bestaan: Jezus is niet verrezen, om op die wijze in

de herinnering te blijven in de harten van de leerlingen, maar opdat Hij zelf in ons leeft en wij in Hem al de vreugde van het eeuwig leven kunnen ervaren.

3. De verrijzenis is daarom geen theorie, maar is een historische realiteit van de mens Jezus Christus door Zijn "Pascha", door zijn "overgang". Een overgang, die een "nieuwe weg" tussen hemel en aarde geopend heeft (vgl. Hebr. 10, 20). Het is geen mythe of droom, het is geen visioen of een utopie, het is geen sprookje, maar een unieke en niet te herhalen gebeurtenis: Jezus van Nazareth, de zoon van Maria, die op vrijdag, bij het vallen van de avond van het kruis is genomen en begraven is geworden, heeft zegenrijk het graf verlaten. Daadwerkelijk hebben Petrus en Johannes bij het aanbreken van de eerste dag na de sabbat het graf leeg gevonden. Magdalena en de andere

vrouwen hebben de verrezen Jezus ontmoet, ook de beide leerlingen van Emmaus hebben Hem herkend, toen Hij het brood brak. Op de avond is de Verrezene aan de Apostelen verschenen in de zaal van het Laatste Avondmaal en daarna aan veel andere leerlingen in Galilea.

4. De verkondiging van de verrijzenis van de Heer verlicht de duistere wereld waarin we leven. En dan bedoel ik vooral het materialisme en het nihilisme, de visie op de wereld die niet in staat is over de grenzen van het experimenteel vaststelbare heen te blikken en zich troosteloos terugtrekt in een gevoel van leegte, waarvan men gelooft dat dat de uiteindelijke bestemming van de mens is. Inderdaad: wanneer Christus niet opgestaan zou zijn, zou de "leegte" zonder meer hebben gezegevierd en zou elke hoop een illusie blijken te zijn. Maar vandaag klinkt de boodschap van de

Verrijzenis van de Heer met kracht naar voren en het is het antwoord op de telkens terugkerende vraag van sceptici, zoals dat ook weergegeven is in het boek *Prediker* : "Er is weleens iets waarvan men zegt: 'Kijk, dit is iets nieuws!' " (vgl. Pred. 1, 10). Ja, antwoorden wij. Op de Paasmorgen is alles nieuw geworden. „*Mors et vita / duello conflixere mirando: dux vitae mortuus / regnat vivus* - Dood en leven, strijden een onbegrijpelijke tweekamp, de Heer van het leven, die stierf, heerst nu levend". Dat is het nieuwe! Een nieuwheid, die het leven verandert van degene die het accepteren, zoals de heiligen hebben gedaan. Zo ook bijvoorbeeld de heilige Paulus.

5. In het kader van het Paulusjaar hebben we vaak gemediteerd over de ervaringen van de grote Apostel. Saulus van Tarsus, de verbitterde vervolger van de Christenen, ontmoet op de weg naar Damascus

de verrezen Christus en werd door Hem "gegrepen". Al het overige is ons bekend. In Paulus gebeurde datgene, wat hij later zal beschrijven aan de Christenen te Korinthe: "Zo is dus iemand die in Christus is, een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is er al." (2 Kor. 5, 17). Kijken we naar deze grote missionaris, die met groot enthousiasme zijn apostolische werken deed door het Evangelie aan veel volkeren van de toenmalige wereld bracht. Moge zijn leer en zijn voorbeeld ons inspireren, Jezus de Heer te zoeken. Mag hij ons bemoedigen, Hem toe te vertrouwen, opdat het gevoel van leegte, dat bezig is de mensheid te vergiftigen, overwonnen wordt door het Licht en de Hoop, welke uitgaan van de verrijzenis. Nu zijn de woorden van de *Psalmen* waarheid geworden en zijn heel reëel geworden: "want het donker is niet donker voor U: de nacht is even licht als de dag" (vgl. Ps. 139, 12). Niet meer de leegte

omringt alles, maar de liefdevolle tegenwoordigheid van God. Zelfs het rijk van de dood is bevrijd, want op het vuur van de Geest is het Woord van het Leven ook in de "onderwereld" aangekomen.

6. Ook al is het zo dat de dood geen macht meer heeft over de mens en de wereld, bestaan er nog vele, veel te veel tekenen van zijn vroegere overheersing. Ook al is het zo dat door Pasen Christus de wortel van het kwaad heeft uitgeroeid, wil Hij nog steeds dat mannen en vrouwen, die Hem iedere keer en op iedere plaats helpen, Zijn zegen met Zijn eigen wapenen bestrijdt: met het wapen van de gerechtigheid en de waarheid, met de wapens van de barmhartigheid, de vergeving en de liefde. at is de boodschap, die onlangs, naar aanleiding van mijn apostolische reis naar Kameroen en Angola aan het gehele Afrikaanse continent heb willen brengen, die mij

ook met grote geestdrift en met harten die bereid zijn te luisteren heeft ontvangen. Afrika lijdt buiten mate door de verschrikkelijke en uitzichtsloze - en vaak vergeten - conflicten, die verschillende naties verscheuren en met bloedvergieten en door het toenemend aantal van haar zonen en dochters, die aan honger, armoede en ziekte ten offer vallen.

Ik zal dezelfde boodschap nadrukkelijk overbrengen in het Heilig Land, dat ik tot mijn vreugde over enkele weken bezoeken zal. Verzoening, moeilijk maar noodzakelijk, zijn voorwaarden om te komen tot veiligheid en een vreedzaam samenleven. En het kan alleen worden bereikt door nieuwe, blijvende en oprechte inzet om het Israëliisch Palestijns conflict te beëindigen. Vanuit het Heilig Land richt zich dan de blik naar de omringende landen, naar het

Midden-Oosten, naar de rest van de wereld.

In een tijd van wereldwijd voedseltekort, economische roerige tijden, oude en nieuwe vormen van armoede, ernstige klimaatverandering, in een tijd waarin velen hun eigen huis moeten ontvluchten voor geweld en ellende om op zoek te gaan naar minder onzekere overlevingskansen, in een tijd blijvende dreiging van terrorisme en groeiende angst voor de onzekere toekomst, is het dringend noodzakelijk, opnieuw perspectieven te openen, die in staat zijn, opnieuw hoop door te geven. Laat niemand de vreedzame strijd opgeven, die begonnen is met het Pascha van Christus. Hij - ik herhaal het - zoekt mannen en vrouwen die Hem helpen, Zijn overwinning met Zijn eigen wapenen te bevestigen: namelijk de wapens van de gerechtigheid, de wapens van de

barmhartigheid, de vergeving en de liefde.

7. Resurrectio Domini, spes nostra! -

De Verrijzenis van de Heer is onze hoop! Dit verkondigt de Kerk vandaag met grote vreugde: zij verkondigt de hoop die onoverwinnelijk is omdat God Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt. De Kerk wil de hoop, die in haar hart is, delen met iedereen, vooral die Christenen die vanwege hun geloof en hun inzet voor de gerechtigheid en de vrede vervolgd worden. Zij beroept zich op de hoop, die moed geeft het goede te doen, ook wanneer het offers vraagt. Vandaag zingt de Kerk: "Dit is de Dag die de Heer heeft gemaakt" en nodigt uit tot vreugde. Vandaag bidt de Kerk ook tot Maria, de Ster van de hoop, opdat zij de mensheid leidt naar de veilige haven, naar het hart van Jezus, het Pascha-offer, het Lam, dat "de wereld verlost heeft", de onschuldige, die

"ons zondaars verzoend heeft met de Vader". Hem, de zegenrijke Koning, Hem, de gekruisigde en verrezene, roepen wij met vreugde toe met ons *Halleluja!* © 2009, *Libreria Editrice Vaticana*; overgenomen van *RKdocumenten.nl*.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl/article/de-
verrijzenis-van-de-heer-is-onze-hoop/](https://dev.opusdei.org/nl/article/de-verrijzenis-van-de-heer-is-onze-hoop/)
(9-8-2025)